

АББАС
Сәһнәт

көңіл

РЭССАМЫ
АРИФ ӘЛӘСҚӘРОВ

АНА ВӘ ОГУЛ

Нәр сабаң күн ки, сачар аләмә нур,
Данадән өтүр учар чумла түйүр,
Гушлар ол дадлы чивилтия охур,
Аң көзүн үлгудан, еј тифли-гојур.
Жатма бу пајәдә раһәт, а чочуг!
Етмә тәнбәллији адәт, а чочуг!

Күн чыхыб дағы даша нур сөпәр,
Намы дүнијада чалышмагы сөвәр,
Нәрә бир сәмтә кедәр әһни-һүнәр.
Ана өвләдьниша шафәттә дејәр:
Жатма бу пајәдә раһәт, а чочуг!
Етмә тәнбәллији адәт, а чочуг!

Жанашар бастан-этфала ана,
Үлгудан јаврұсу истар ојана,
Әйиләр та үзү — үзә дајана.
Чох јавашча сөјләйир онда она:
Жатма бу пајәдә раһәт, а чочуг!
Етмә тәнбәллији адәт, а чочуг!

О көзәл, сөмәли, ол нурлу бәбәк,
Үлгусундан ојанар аснајарәк,
Дидә мәхмур, өзу мисли-мәләк,
Мадәри онда едер бөйә диләк:
Жатма бу пајәдә раһәт, а чочуг!
Етмә тәнбәллији адәт, а чочуг!

Ајыл, оғлум, бу гәдәр ејләмә хаб,
Дур кетүр голтугұна инди китаб,
Мәктебин вахты кечир, ејла шигаб,
Чәнд елә, елә оху һәнками-шабаб,
Жатма бу пајәдә раһәт, а чочуг!
Етмә тәнбәллији адәт, а чочуг!

АТА ВӘ ОГУЛ

Ај дәдә, дур кет мәнән чох шејләр ал!
Бир дәнән чанта, бир-ики дафтар ал!
Мән дајым оглубла кәлирдим бајаг,
Кәрдүм о мәктәблә охур чох ушаг.
Дурдүм ора пәнчәрәдән бахмага,
Дәрсләрниң азча гулаг асмага.
Дәрсләрни ятдикда, дәдә, ахирә,
Охудулар еллиji бирдән-бира.
Намыснын яхшы туттурду сәси,
Нәр ким ола, көрсә дүшар һәвәси.
Челда мәнән көрдү мүәллимәрәи,
Түтгү апарды өзү лап ичәри.
Хәйли данишшырды мәнни, диннәди:
Сонра навазышы менә сөјләди:
— Де, сәни қөндәрсін атан мәктәбә,
Еләм охујуб та жетәсән мәтәбә.

ВӘ ТӘ Н

Көnlүмүн севкли маһбубу мәним
Вәтәнимидир, вәтәнимидир, вәтәним.
Мәни хәлт ејләмиш әввәлчә худа,
Сонра вермисш вәтәним нәшүү нұма.
Вәтәним верди мәнен наңу нәмәк,
Вәтәни, монча, унугмаг на демәк?!
Анадыр һәр кишијә өз вәтәни!
Баслајиб синаси үстүндә ону.
Сүдүдүр ким, доланың ганым олуб.
О мәним севкли чананым олуб.
Сахларам көзләрим үста ону мән.
Өлорам алдан ақар кетса вәтән.
Вәтәниң не'мәти иисјан олмаз.
Нахәләфіәр она гүрбән олмаз.
Вәтән — әчдадымызын мәдфәнидир.
Вәтән — өвләдымызын мәскәнидир.
Вәтәниң севмәјән инсан олмаз;
Олса, ол шәхсәдә вичдан олмаз.

ГУШЛАР

Гушлар, гушлар, а гушлар!
Гарангушлар, а гушлар,
Чән-чән вурун бурда,
Кан јердә, кан јувада,
Гонун бу тәк будага,
Чох кетмәјин узага.
А гушларым, кетмәјин,
Мәни ғамкин етмәјин.
Гушлар, нечин кедирсиз?
Жохса ки, сејр едирсиз?
Гушлар учду, әкилди.
Вај, сөсләри қасиди.
Бир сас қоли्र узагдан,
Мән динләрәм бајагдан.
Сәйләр ки, гыш јавулгур.
Сизин јерләр совугдур.
Вар истичә өлжаләр,
Гышда бизз хөш қолар.
Сәбр елә, гој жаң олсун,
Бир гар, јағыш аз олсун,
Соврат қәтирәр гушлар,
Сизз қөзәл маһылар.

1908

5

ИКИ УШАГ

Жолдашына бир ушаг
Деди: — Дур көл ојнажај.
Ојнамагын вахтыдыр,
Гызыл күлүн тахтыдыр.
Гызыл күлү экәрлар,
Мисгал күлү чәкәрләр.
Кедәк көркүш ушаглар
Бағда нә чур ојнаглар.
Жолдаш деди: — Гардашым,
Диним, ағысыр башым.
Ачылса күл, олса яз,
Мәниң кондум ачылмаз.
Мән дәрсими билми्रәм,
Ојнамагы нејлирәм.
Буна деди о бириси:
— Бу күн гој галсын дәрси,
Инди ғаңа қол кедәк,
Бағда қазый сејр едәк.
Ертә дурасан саһар,
Дәрсии едәрсөн эзбар.
Жолдаш верди чаваб:
— Данышма бәл-бінесаб,
Сүбһа бу күнкү иши,
Гојмаз ағыллы иши.
Дәрсими назылларам,
Сонра кедиб ојнарам.

1912

БИР МӘКТӘБДӘ ИМТАНАН

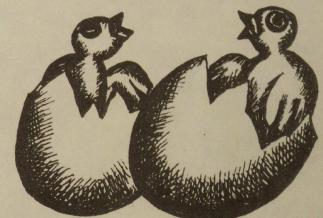
Имтаан мәчлиси гурулмушшур,
Залда скамјалар гојулмушшур
Бир-бириндан беш-алты аршин узаг,
Нәр-бир скамја узра тәк бир ушаг
Нәзмү тартиб иле оттурмушлар,
Имтаанчын сијаңы тутмушлар.
Буиларын гарышында азча кәнап
Жашыл өртүклү бир бөйүк миз вар.
Үзви-мәхсүс олан мүэллимләр,
Нәп оттурмуш низам ила јексар.
Гапыллар өртүлүб гапанмышдыр,
Архасында нөкәр дајанмышдыр.
Гејз иле дурмуш орталыгда мүдир,
Имтаан жаңыснын едир тәгдир.

1913

ГАРАНГУШ БАЛАЛАРЫ

Ај гушчуғазлар нә јарашиглысыз.
Чан кими басләнмәјә лајглисыз.
Нәдир о истакли, о нејран баҳыш,
Нә дадлар чик-чик, нә көзәл чырыныш?
Бирдән учалды нија чик-чиклариз,
Пән-пән, ачылыш сары димдиклориз.
А бәхтәвәрләр, анатыз қалдими?
Гонду јува үстүнә, динчәндими?
Көрчәк ону сасләнмәјә башладыз.
Чивитиләрлә эчаб алғышладыз.
Јем кәтириб јохса сизә вермәјә?
Ja ki, кәлиб бир гуру диндирмәјә?

1907

БАГЧА

Кејэрин, көј чәмәнләрим, кејэрин,
Сүнбулум, јасамәнләрим кејэрин.
Ачылын, ијли күлләрим, ачылын.
Аллы-элванлы күлләрим, ачылын.
Летишин, мејәвәникләрим, јетишин,
Саралын, иејавачигләрим, јетишин.
Мәнә бир севкили гонаг қалачак,
Калачак, билнирам наңаг қалачак.
Кәләчәкдир бабам мәним јаным,
Бахамаг аллы-куллү бостанима,
Кәззәчәкдир гәдәм-гәдәм багымы,
Көрәчәкдир үзүмлү чардагымы.
Дәрәмәк дадлы мәјәзләр, јејәчәк.
Мәнә мин дафә мәрһаба дејәчәк:
— Машаллаң, нә жаҳшы габилсән.
Бағчабаныгда хејли камилсән.
Дарајыб, су вериб малагламысан,
Шәхтадан гышда ону сахламысан.

АНА ВӘ БАЛА

Отурмуш ана,
Басмыш багрына
Назлы көрпесин,
Лајла дер оны.

Ушаг јатмајыр,
Бахыр, аглайыр,
Анасы ону,
Бу чүр охшајыр:

Дағда дарылар,
Сүнбулұ сарылар,
Гоча гарылар
Бу балама гурбан.

Дағда тағанлар,
Бир-бирин bogанлар,
Оғлан доганлар
Бу балама гурбан.

Бир белүк атлар,
Атлар көј отлар,
Эрсиз арвадлар,
Бу балама гурбан.

Дағын маралы,
Көзү гаралы,
Дүңіжанын малы,
Бу балама гурбан.

1912

ИЛК БАЙАР

Кэлди мартын дотгузу,
Бајрам етди новрузу.
Гар эриди, јох олду,
Чајларда су чох олду.
Даглар, чөллар дишэрди,
Новруз кулу көјэрди.
Кечә-күндүз тәнләшир,
Нава нардан чәнләшир.
Дага галхыр думанлар,
Тез-тез ягының нејсанлар.
Јункул, сарин мең эсир,
Ягмуру бирдән касир.
Арапаныр булудлар,
Тәрәвәтләнир отлар.
Дүшүр күнүн зијасы,
Артыр язын сафасы.
Көј узүндә бир гашәнк
Таг көрүнүр једди рәнк.
Көз ал гөвсү-гүзенләр,
Гәлә бе верир фәрәнләр.
Гушлар етүр чөлләрдә,
Өрдак үзүр көлләрдә.
Эсир исти күләкләр,
Учур газлар, өрдакләр.
Јарпагланыр гачалар,
Јашылланыр јамачлар.
Сејрә чыхыр ушаглар,
Көј чәмәндә ојнаглар.

X

1912

МӘКТӘБ ШАКИРДИ

Иштә бир тәрбијәли, агила ушаг,
Иштә бир эирәк, айыг, камыл ушаг.
Кејиниб мәктебинин формасыны,
Көтүрүб голтугұна чантасыны,
Мәктеба шөвлі-тамак илә кедир,
Кечмасын вахты дејә сүр'эт едир.
Кечә-күндүз чалышыры мәрдана,
Истәјир сибүт едә еграна.
Көнілүнин аризуји-ектасы,
Вәтәну миллиятинин айласы.
А чочут, кет, сәнә наг жар олсун,
Чүмәл нальында мәделдекар олсун.
Елм тәһисли зәйіжтеги исә,
Гышда јол кетмәйи заһматли исә,
Горхма, гејрәтлә чалыш, элбеттә,
Биләчексан, охусан тез вәттә
Ки, чайан ичә бејүк инсанлар,
На гәләр зәлмәтә дүшишүш онлар.
Синфи-ә-дадин тәкмил ејла,
Мәктеби-алидә тәһисил ејла.
Сә'ј елә, сән дә бејүк инсан ол,
Дөргүлугда бу ада шаян ол!
Гой чайан елм илә пүрнүр олсун,
Вәтән о саједә мә'мүр олсун.

X

1912

ЈАЈ СӘНӘРИ

Од тутуб гырмызы атәшлә јенә јанды үфүг,
Шәфәгин гырмызы ранкилә ишмәгләнды үфүг.
Бир гәләр чајдан узаг, од ғаламыш дағда чобан,
Ојадыр өз сүрүсүн отлаја јајлагда чобан.
Јумшаг көј чамәниң уста дүшүб шең кечадән,
Исти јохдур, һала вар бир балача мең кечадән.
Ағ думанлар учалыр көј үзүнә даглардан,
Чох сариндир һавасы, кечмә бу јајлаглардан.
Күн чыхыры, көјда булулд гырмызы рәнкә бојаныр.
Кәндилләр чох јорулуб, ўтудан иниди ојаныр.
Пајадан мал-гараны бә'зи чыхардыр гыраға,
Бә'зи сәһраја кедир ишләмәјә, бә'зи баға.

II

АШПАЗ ВЭ ПИШИК

Кечмиш эјјамда, көйнэ дөвранда
Бир бејүк падишаңы Ирланды,
Бир иңфәр камил ашпазы вар иди,
Табх ишинде зијада паркар иди.
Биширәрди көзэл фисинчанлар,
Һазыр еjlәрди дурлу бүрjanлар,
Дадлы-дадлы, латиф мүсәммалар,
Иштән артыран мүрәббалар.
Лејк мәтбәх пишикләри һәр вагт
Јазыг ашпаз едән кими гәфләт,
Иттифак еjlәjib чумарлар иди,
Әтдин, ашдан гапыб гачарлар иди.
Ашпазын талх оларды ёвгаты,
Харчи артыб, итәрди заһматы.
Дарыхыб пустугда чәкирди кешик,
Растына душсы иди һансы пишик,
Фикри онда иди ким, вуруб јыхсын,
Онлары өлдүрүб эвэз чыхсын.

Варды орманда бир ганан мејмун,
Чох фәрасотли кардан мејмун,
Дүшүдү ташвиши, јанды бир шура,
Лыгды мејмунлары, деди куя:
— Чүмлә гафлатласыз, а гардашлар!
Башымызда бејүк флакэт вар,
Падишаң ашпазы колиб газзеб,
Етмак истәр пишикләре галаба.
Олачагдыр мүһәрибә бурада,
Горхурам биз тәләф олаг арада.

Јетмәмишкән бизэ бу ишдә зәрәр,
Едәлим башга бир дыјара сафәр.
Дедиләр: — Ај гоча, зазиф, ләмсәк,
Чашыбыглар языг, хориф ләмсәк.
Бизара, падишаң сарајыара,
Бизара, чәник тәбл, најара?
Јахши фикр ет бир, ај чаным, сән өзүн,
Биз аја нә дахли вар бу сезүн?
Истәр ашпаз пишикә чәник етснин,
Бизә ондан нечин зијан јетснин?
Һансы агил едәр буна бавәр
Ки, јетәр бизләре бу ишдә зәрәр?
Гоча мејмун чох еjlәди исрар,
Сезүнә неч кас етмәди играр.
Көрдү шеј чыхмајыр мубаһисәдән.
Горхуруңчун о ганлы һадисәдән,
Өзү јалғызча етди тарки-ватэн,
Башга орманда еjәди мәсекн.
Ашпаз исә колиб дана тәнкә,
Һазыр олмушду ол заман чонка.
Биширәб юғмыны иди јағлы пилоч,
Мурғи-турш, долима, күфәт, шорба, чилов...
Долдуруб дүзмүш иди нимчәләри,
Бәзәмәк истәјирди хөнчәләри
Ки, гәфилән пишикләр етди јүруш,
Кетди талланы мурғи-туршила хуруш.
Гандылар дишро чәкдизләр миরров.
Ганды ашпаз јанар одлу кесев.
Бирин өлдүрдү, гојмады дәборо,
Бирисин дамда вурду, салды јера,

Биринин архасынча силбәләди,
 Фиһәгигәт оларла чәңк еләди.
 Лакин од дүшдү, дам, дирәк јанды,
 Падишайлы, тәвила одланды.
 Кәрчү сондурду јаныны нүззар,
 һејф, јанимышы бир нечә атлар.
 Йылда бағтарлары о дам солтан,
 Деди: — Тез атлара един дормай!
 Эрз гылды тамам бағтарлар:
 — Шаһым, ат јанса бирма дәрмәнды вар,
 Хејли мејмун јагы қарәк булунна
 Ки, јанан атлара алаң одуна.
 Солтан эмр етди, ләшкәр атланды.
 Чыхды фәрман сөрәсекәр атланды.
 Пәнлованлар көтүрдү тиры каман,
 Олду фөвән мұнасира орман.
 Дерд тарофдан атылда гуршунлар,
 Құлләбәран олууды мејмунлар.
 Гошун алдуруду онлары жекәр,
 Гачыб анчах гүртәрдым бирчә изфәр.
 О да артыг эзабу заһмет ила,
 Мин балаларла, мин эзијет ила,
 Ол гоча мејмұна кедиб чатды,
 Сурети-мачәрана анлатды.
 Аглашиб олдуларса тох ғомжин,
 Гома сонра она вериб таскин,
 Сөйлади: — Бахмајан бөйүк сөзүнә,
 Шұбнә јохдур, зијан вуар өзүнә.

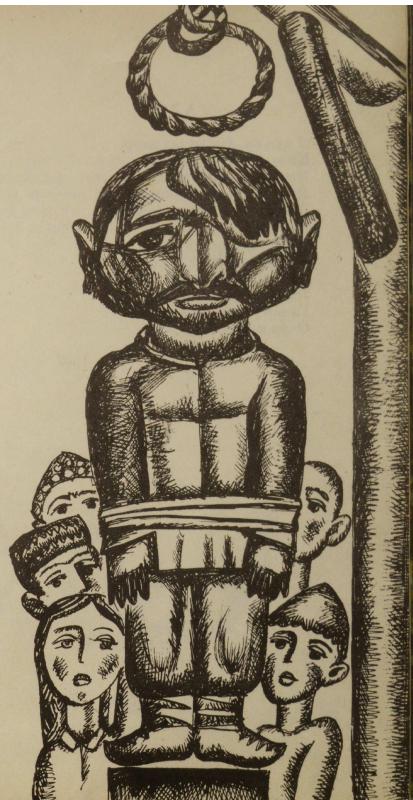

14

ОГРУ ВӘ АНАСЫ

Бир мәктәбلى оғурлады бир вәхти
 Жолдашынын китабыны хәлвәти.
 Евларинә кизлини ону җетирди,
 Өз истәкли анасына јетирди.
 Валидәси оғурлуғун аилады,
 Жаврусуну на гатды, на данилады.
 Өз түтдүгү шидән ушаг хошланды,
 Бундан сонра оғурлуға даданды.
 Фиқр елади: на јоғурдум нә жалдым,
 Эмәб ишдир, назырча көк тапдым.
 Кәсб етмәди, чиб космак адәт етди,
 Гуллур олду, ев қасди, гарәт етди.
 Оғурлара жар олду, жолдаш олду,
 Гулдурулар, гачаглара гошуулду.
 Бир иш үстү ахыр мұғассир олду,
 Диңаңбәйи пекм еләди, тутулду.
 Ганун үзә мұһакима олууду,
 Фәрман чыхды, асылсын, һөкм охунду.
 Заваллы та ҹазасыны динләди,
 Изн истәди, бир нечә сез сөйлади:
 — Ай нақимлар, мұғассирәм, дөгрүдур,
 Һәнгигәтде мәним анатам оғурду.
 Әввали дефа оғурлуға уяркән,
 Жолдашындан китаб оғурлајаркән,
 Етса иди анат мәни мәзәммәт,
 Олмаз идим иди бу нең бадбахт.
 Мана анат белә олмуш мұдәббир,
 Инсаф илә дејин кимдир мұғассир?

1909

ЯЗ

О хүн ки, фэсли-јаз олур,
Кечэ, күнүз тараz олур,
Наваны артар истиси,
Дана сојулгуг ал олур.
Эрир дагын, чөлүн гары,
Ахар даралэрэ сары.
Куулту илэ сел кэлэр,
Салар садаа-чаялары.
Гарангуш ол заман кэлэр,
Жен тикэр јувасыны,
Гонар яшыл агачлара,
Охур көзэл һавасыны.

1907

ЧУЧЭЛЭР

Чүчэлэриим бирэр-бирэр,
Сүүж көрүб ювуг көлэр.
Ичэр, кедэр шүэлэнэр.
Jeјэр, ичэр чүчэлэриим,
Дојуб гачар чүчэлэриим.

Чүчэлэриим лүмэк-лүмэк,
Ганадлары көдак-көдэк.
Jем ахтарар, тапар јемэк,
Jeјэр, ичэр чүчэлэриим,
Дојуб гачар чүчэлэриим.

Кечэ дөнэндэ қундуза,
Чүчэлэриим козэ-кээзэ,
Сэхэр нийнэн гачар дүээ.
Jeјэр, ичэр чүчэлэриим,
Дојуб гачар чүчэлэриим.

1907

Чүчэлэриим бэзэклидир,
Базэклидир, дузэклидир.
Сары, чил-чил, һэр ронклидир.
Jeјэр, ичэр чүчэлэриим,
Дојуб гачар чүчэлэриим.

16

17

ТЭНБЭЛ

Чох јатма, дур, а тэнбэл
Жатсан олар иш энжол.
Күн дайглара јајылды,
Нэр бир јатан ајылды.
Јар, юлдашин сөнэрлэр,
Тез мэктэбэ кедэрлэр.
Сөн чештэдак јатырсан,
Пал-палтарын атырсан.
Хејру шэрин ган, оглум,
Өз һалына jan, оглум.
Бир азча нимм т ejlo,
Бир азча гејра ejlo,
Нэр ким дилэр шад олсун,
Кетсин чалышган олсун.

18

ЭКИНЧИ НЭГМЭСИ

Дары, күнчут, арпа, буугда экмэсэм,
Илин уч фэслинда зэймат чэкмэсэм,
Ач галмазмы көзэл, мэ'сум ушаглар?

Мэнсиз кэтан, кэндир вермээ зэмилэр,
Чадырсыз, јелканисз галар кэмилэр,
Нэзик донсуз јајда ушаглар?

Сувармасам јанар отлар, чичэклэр,
Ач галанда суд вермэсэ инэклэр,
Нэдан олар шир, пендир, яг гаймаглар?

Оти бичмэсэм гырылмазмы гојулар?
Нардан олар наисл о вахт јунлар.
Гышда нэдэн олар күрклэр, палаглар.

Экинчи нэр кэсдэн артыг чалышар,
Ониун эмојилэ инсанлар јашар,
Гида верир мэхлугата торпаглар.

КҮЛЛЭРИН БӘСИ

Гызыл күл

Мән шаһыјам гөңчәләрин, құлләрин,
Ән көзәл истәклиси бүлбүлләрин;
Мән һамыдан жахын жарашиглыјам,
Севмалијем, этрә булашиглыјам.
Фәхр едәрәм һаләтим, һәнким,
Гырмызи жарнагларым, ранким.
Багы тутар этри-даһаным мәним,
Ейби нәдир, варса тиканым мәним?

Ағ занбаг

Әлдә мәним ағ гәдәниим вардыр,
Ағзынадәк этрә илә сөршардыр.
Вар арыдан этру гызыл күл тоузум,
Бојда, бухунда да гашәнкдир үзүм,
Кәрни узундурса мәним жарығым,
Жохду јена ловгальым, азмағым.
Наң қапанәк, хырда гарыша јена,
Күндә кәләрләр, сыйынарлар мәнә.

Шәббу

Кәр јох исә севимли рәнким мәним,
Шүх дејилдирсә да һәнким мәним,
Әттим узагдан бүрүүр аләми,
Валенү һејран еләјир адәми.
Халг дејәр чүн һамы шәббу мәнә,
Фәхр үчүн, азбетта, жетәр бу мәнә.
Мән үмәралар бағынын малыјам,
Күлләр арасында тамашалыјам.

Көч

Сәһәр-сәһәр жаз чагы,
Көчүр оба жайлагы.
Қәлинләрин балағы,
Батар лилә, батдаға.

Арвад, киши, оғлан, гыз,
Көн чарыглы, башимаглы,
Кедир горуг-гајтагсыз,
Кәлин, гызлар жашмаглы.

Гојун, гузу, ат, ешишәк,
Салмыш чөлә галмагал,
Дәвә, маја, нар, көшәк,
Ләкәләйирәр далбадал.

Киши элинде чомаг,
Сүрүр јүклү өкүзу.
Дәвә үстә бир ушаг,
Чох охуур бу сөзү:

Ағ дәвә алчаг кедәр,
Голунда голчаг кедәр,
Ағ дәвәниин көзләри,
Јерә дејәр дизләри.
Енди чаја јүһ-јүһ,
Ағча маја јүһ-јүһ.

1912

ГАРЫШГА ВӘ МИЛЧӘК

Деди бир күн гарышга миличак:
— Сән зирексен вә ja ки, мән зирәк?
Нара ман истасам учуб кедәрәм,
Өзүмә һәр јери јува едәрәм.
Һәр хөрәк үстүнә гонууб јејәрәм,
Сәндәр артыг һүнәрлијәм дәјәрәм.
Сән экәр дән катирмајә кедәсән,
Сана мүмкүн дејіл фәрар едасан.
Мәни һәрқаң ки, говсалар, гачарам,
Учмага онда гол-тандад ачарым.
Ганадым вермиш ихтијар мәнә,
Јохදур асла ғәмим, на вар мәнә?
Хәрәјимдир һәмишә амада,
Ким јашар мән кими бу дүнијада?
Хабкаһым һәриру-дибадыр,
Мәнзилим бәэмми-шаһү пашадыр.
Јохදур асла на һөрматин, на јерин,
Сөйле, аја, нәдир сәнин һүнәрин?

1909

Деди гарышга: — «Кәс даһа сезүнү,
Бәсdir, аз тә'риф ejлә өз-өзүнү.
Jaј күнү јыгмајанда маңтач,
Гыш оланда одур, галарсан ач.
Чәкарәм яйда мән экәрчи чафа,
Сүрәрәм тыш заманы лејк сафа».
Ишдан етру ки, кетмәди танбал,
Ишинин ахмры олар энқәл.
Чакса һәр ким ки, бир гәдәр зәһмәт,
Олар, әлбәттә, агибет раһат.

ИКИ ДАНА

Кетмишди бир чүт дана,
Отламага бир јана.
Нахырдан аյрылышлар,
Бир дәрәдә галдылар.
Ахшам оланда бири,
Истади донисун кери.
Јолдашын дұмсұкләди,
Бу чүр она сојлади:
— Aj дана, дана, дур кедәк,
Гарныны додлур кедәк.
Јолдашы верди чаваб:
— Етма, чаным, изтираб,
Тәләсма чох, ертәдир.
Ешигдикә бу сезү
Кәнде гайытды сезү.
О бириси орда јатды,
Гурд да қалиб дагытды.
Јолдашы жалди саңэр,
Та ондан тутсун хәбар.
Корду ки, о чан верир,
Рәһми қәлиб диндирир:
— Aj дана, дана дартгадыр,
— Диндириш, дәрдим артадыр.
— Мән санъ дедим қол кедәк,
Сән нијә дедин ертәдир?

1912

СЭРЧЕ ВЭ ГЫРГЫ

Сэрчени бир гыргы едэркэн шикар,
Бир тэлээжээ одду газалан дучар.
Чүтчү көрүб тутду ону ол заман.
Гыргы өзлийн эгдэ фаган.
Сојлэди: «Рохн ejэлэ, мэни гыл хилас,
Ичэ илэ сандэн едирэм илтимас.
Истэр идим овлалага сарчони,
Сэн нижэ нахаг јэрэ тутдун мени?
Вермэшишэм мэн ии, хэсэрэт сана,
Сэн дэ дахь вермэ эзийжэт монэх.
Чүтчү леди: «Бирчэ мэнэ гыл бајан,
Сорчэ вериблдэри сонэ бир зијан?
Гээд слээмийшдийн нэ учүн чанына,
Олмуш идиин ташин оунун ганына?»
Чүтчү баба бөйлэ дэйж гејзак,
Ейлэди ол гыргыны ол дам һэлэл.
Халг илэ һэр кэс нечэ рафттар едэр,
Наг ону ол дэрдэ кирифттар едэр.
Jaхшилыга яхши чэзэллар алар,
Пислийн һэм дурлу эзэллар алар.
Сэ'яла ахлагтыны гыл хубтгар,
Хүлгү-һэсэн саниги ол, ej пэсэр.

1909

АЖЫ ВЭ АРЫЛAR

Бир аյынын дүшдү юлу бир заман
Бал арысы өндисинэ накаан.
Дыхды јерэ өндүнин дэргэл ажы,
Та дағыдьб сонра јесин бал, ажы.
Акаи олан тэж арылар налдан,
Олдулар ашифтэ бу энвалдан.
Ол айны дејмајэ билиттифаг,
Ейлэдилэр һэмлэ һэрэ бир сајаг.
Көрдү фэнадыр ишинин ахири,
Гачды о saat ажы ордан кери.

КҮН ВӘ КҮЛӘК

Бир заман олду бир белә гобға,
Күләк илә күн етдиңдер дә'ва.
Деди әввәл күләк: — Едәк бир фән,
Мән көрәк күчлүйәм вә я ким сән?
Күн деди: — Бах, будур, бу дағда чобан,
Күчүнү һәр нә варса ejлә эjan.
Һансымыз ачдырап онун яхасын,
Башарыб да чыхартырар чухасын,
Дејәриң ким онун күчү чохлур,
Она дүниа үзүндә тај жохдур.
Күләк ол дәмә бәрк эсіб гаяja,
Тоз голартды, күч еjlәди чухаja.
Чухасын чакди ол чобан башына,
Кетди соjкәнді бир гајда дашина.

Нә гәдәр јел соjутдуса һаваны,
Чобан артыг бүрүндү бәрк чуханы.
Вермәди бир нәтича тәдбири,
Бәлкә бәр'екс олду тә'сири.
Күнә неbbэт чатан кими о заман,
Васати-асиманды олду ejан.
Бела бир исти торлаға салды,
Алышыб јанмага чөл аз галды.
Чобана исти күч көлиб о заман
Чухасын, палтарын чыхартды һаман.
Јел чалышды нә гәдәр гурду қалек,
Јенә ахырда олду күн зирәк.
Күч вә зор илә неch бир иш ашмаз,
Иш әлиндә һәлім олан ҹашмаз.

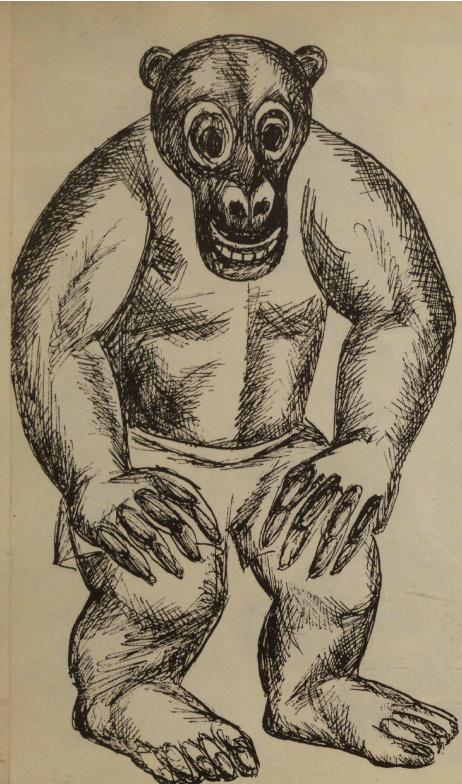
1909

УЛАФ ВЭ АСЛАН

Бир хоруз илэ бир заман ешшэк
Канд ичиндэ өзүрдилэр тэж-тэж.
Накалан көрдүлар ки, бир аслан
Үз гојуб канд сары өзлир гэрран,
Горхудан салдылар хүрушү сэда
Бир-бирэ дэжди-кэттаву коха.
Ва'зу өвзазы чүнкэ көрдү јамайн,
Гайылбыг гачды чөл сары аслан.
Белэ көрчэн улаг үүмэн етди:
Горхду мэндэн бу шир, гачыб кетди.
Дана шөвгүндөн олмады раһэт,
Елэди ширин говмага чүр'эт.
Гайылбыг шир баходы мастана,
Көрдү ешшэк өзлир дилирана.
Күлдү бир гээр онуи сафагэтина,
Дэркина, фәймина, фәрасатина.
Тутду юхьдү јерэ о наданы,
Лырглы, чырлы, дагытды һејваны.
Дириликтэн олан заман мэ'јус:
Анлајыб ешшэк ејлэдий эфус:
Күчүмү мэн биля-биаз нахэг,
Ширэ гылдым һүчум мэн эһмаг.
Мэн билирдим бу асланын һүнарин,
Чакирэм инди сэнвимин зэрэрин.

1909

ТҮЛКУ ВЭ МЕЙМУН

Деди бир түлкүјэ бир күн мејмун:
— Сэндэ, юлдашчигазым, чохдур јүн.
Мэн көрүрсэн ки, нэ чүр үрјанам.
Мустаһагги-кәрэмү еңсанам.
Түкүн эндазэдэл артыг көрүнүр,
Гүрүргүн, көр нечэ јерзя сурүнүр.
Елэ бир лутфу инажэт, түлкү,
Илтимасими ичабэт, түлкү.
Сахла эввэл сэнэ лазын оланы,
Вер мэнэ сонра о артыг галаны.
Бүрүүм мэн да онунала өзүмү,
Мэрхэмээт ejлэ, габул ет сөзүмү.
Сэйлэдэти түлку: — Эбэсдир бу хаял,
Мондэн ол мэрхэмэти стма сүал.
Гүрүргүн көрчи узундур, а киши,
Вар онун җандина мэхсүс иши.
О памиши супурор торпагы,
Мэнэ лазындыр онун олмагы.

1909

ТҮЛКУ ВЭ ГУРД

Түлкү қазэндэ јыхылыб накаанан,
Бир гүүјүа дүшмүүш иди бир заман.
Торнага сүртмүшдү үзүн, һам көзүн,
Гүртара билмээди өлүмдөн өзүн.
Дүшдү гэзданан ора гурдун жолу,
Бахды ки, көрсүн гүү бошдур, долу.
Түлкү ону көрдү салам ejлэдэ,
Аглады, јалаварда бела сејлэдэ:
— Гурд лээ, сандэн едирэм илтимас,
Сон мэн бу таңлукэдэн гыл хилас.
Гурд деди: — Чох-чох җанырам һалына,
Хатирим ашифтадир эйналына.
Билмирэх ахшам едэвээксэн нечэ?
Сүбүн ачамгасан нэ саяж бу кечэ?
Түлку деди: — Чох саг ол, ej гурд лээ,
Боши данышыгдаа на яетэр наасила.
Сон белэ һэржийн мэнэ гамхар иссан,
Һалыма раһмин қалиб аглар иссан,
Бир гээр ип тап мэнэ гыл итифат,
Вер мэнэ бир нөв илэ бурдан иничэт.
Јохса ки, етмэз гуру сөз иктифа,

Иш кэрек олсун, нэ эбэс иддия.

1909

Виктор Һүго

ЈАТМЫШ УШАГ

Бир көрпә ушаг бешкінде јатмыш,
Раһат әл-әјагларын үзатмыш.
Дүнja үзүнә көзүн гапатмыш,
Әфлака тәрәф нәзарәт ейләр,
Чәннәтә қазиб соғаһат ейләр.

Бәшшаш отурууб јанында мадәр,
Һәрдән бешиңи әл илә желләр.
Каһ лајла дејәр, опәр, каһ иjlәр,
Истәр башына дуруб долансын,
Гыјмаз ушаг ујгудан ојансын.

Ма'сум ушагын бу һаләтиндән,
Мадәр севинәр башашәтиндән.
Гәлbi дејүнәр мәһәббәтиндән.
Билмаз ки, дил илә лајла чалсын,
Ja ки, дешүнә о тифли салсын?

36

Жан Рамо

ТӘБИӘТИН КҮЛМӘСИ

Јаз кәлди, баһар олду, гышын шиддәти кетди,
Гар битди, күләк јатды, сојуг ахыра јетди.
Күн чыхды, ишиыглатды јазын чанлы навасын,
Тәрк етди нава туттун олан тирә либасын.
Кој сомти ачылдыгча конуллар дә ачылды.
Дүнja үзүнә зөвг, сәфа енди, сачылды.

Чөлләр, дәрәләр дүрлү чизекләрә бәзәнди,
Дагдан, гајадан гар эриди чајлара енди.
Күлдүкча тәйиәт, ачылыр мин чүрә күлләр,
Гүшләр да бу әнвали корунча севинирләр.
Кој сомти ачылдыгча конуллар дә ачылды.
Дүнja үзүнә зөвг, сәфа енди, сачылды.

1908

Смирнов

ПАЙЗ

Дагларын, бағларын либасы сары,
Күнөшини дә сөнүк зияссы сары.
Чох көзәлдир бу ранк зәртәри,
Гәмлидир, гәмли, леји чибари.
Ағачын ярлабы саралмыш ениб
Jaј олур, елә бил ки, шах бәзәниб.
Мешәнин һузылү инилтиләри,
Күләжин наәзли выյылтыләри,
Өлү аглашмасын салыр јадә,
Сан сыйылдар тамам эшің дә.
Az чәкәр, кој үзү гара кејечак,
Гәмли-гәмли бајатылар дејәчәк.
Гәбр кими јери гучаглајаңаг,
Jaјдан өтру пайыз чох аглаячаг.

1912

37

И. А. Крылов

ФИЛ ВЭ АЛАБАШ

Халга көстәрмәјә фили филбан
Күчәда кәэдирир иди һәр јан.
Фил бу јерләрә, бәллидир, олмаз.
О собәйдән да халг ону танимаз.
Халг мат-мат, тәәшүб еләјәрәк,
Архасындан кедири эснајәрәк.
Билди нарданса бунларын сорагын
Алабаш кәэди дастәнин габагын.
Фили көрдүкда чумду, гыштырды.
Улады, басды, нурду, нағтырды.
Деди топлан: — А гоншу, ај алабаш,
Етмә русвајчылыг, бир азча јаваш,
Сәнми фил үстүнә мырылдарсан?
Бах, озун, а языг хырылдарсан.
Амма кәр о неча кедир сајмаз,
Сөн нүүрсэн, о неч мәңл гојмаз.
Алабаш сөйләди чөвабинда,
— Ганирам еһ, еһ онлары мән дә.
Иштә јалның мәнә верен чүр'ат
Будур, зәбэттә, ондакы налут.
Бөйлөч дава стмэзин һәр вахт,
Давакарлыгда тапмышам шөбрәт.
Гој мони тә риф ејләсин итлар,
Һәм десинләр көрән чомаатлар:
Барәкалаан, гувватлича алабаш,
Филин үстә эчәб кедир бирбаш.

1909

Л. М. Медведев

ГЫШ

Кејүн үзүн думан тутуб, парча-парча гар јагыр,
Кејден јерә дүшәр икән һава үзә фыраныр.
Ағ фарш илә өртдү бүтүн сәңгәлары, даглары,
Ағ палтара бүрүндүрдү мешәләри, бағлары.
Евләр, дамлар, тахтапушлар күмүш кими агарыр,
Гар танданыб, палчы олуб дагда чыгыр гаралыр.
Иштә јенә мактабләрдән азад олуб ушаглар,
Гары көрчек севинәрләр, гар лопасы оյнарлар.
Бири дејир: гар сулудүр үстүмүзү исладыр,
Бири дејир: элә, дурун, ба бу бизи алладыр.
Бири дејир: қалын бура ојамага, гардашлар,
Архасына дүшүб кедир јерә галан юллашлар.
Бир саатта вурушулар, барышдылар тәзәдән,
Күлүшүүләр, гарышдылар, данышдылар тәзәдән.
Ләнгәйләр, тәрләйләр, эл-үзләр гызармыш,
Бир нарасы чох үшүйүр, эл-үзләрі бозармыш.

1911

М. Ю. Лермонтов

ВЭТЭН

Мән севирәм вәтәними, амма әчиб севмәк,
Ағым чатмаз тә'жин едам о ешгимин пајасин.
Нә ган текүб газайылмыш шөһрәтино құвәнмәк,
Нә кибр илә долу олан е'тибарын сајасин.
Нә гаранлыг, мұбләм, ғадим рәвајәтин истарәм,
Бу шейларин һеч бириси хатириими шад етмәз.
Чох севирам,
— Нәдән нәтрут?
— Мән өзүм да билмирәм.

Онун сарин яйлагларын, конул нечә јад етмәз.
Галын, көзәл мешәләрин, дарја кими ҹайларын,
Арабаја миниб қүндүз чапараг ѡол кетмәји,
Тикиш тикән аналарын ләззәтли лајлајларын,
Кәндін титрәк одларына кечә наzzәр етмәји,
Од вурулумын күләшлорин көјә чыхан түстүсүн,
Гышлаглардан яйлагларда көчбүк кедән елләри.
Дәрэләрдә долу олан хырманларын истисин,
Ахшам чагы јаваш-јаваш эсән сарин јелләри.
Мән көрүрәм құлшы илә өртүлмүн бир газманы,
Архасында котаги илә сүргүлмүн бир жамачы.
О атрафла хејли таныш оймадығын инсаны,
О тәпәнин лап башында бир чүт јашыл ағачы.
Нә вахт ки, қандимизде олур бајрам ахшамы,
Бир наиманын дөгөзинә қолиб чәм олур һамы.
Чох севирам чаванларын күлүб данышмагларын,
Бир-бирилә хырда ушагларын ојнашмагларын.

1912

А. В. Колтсов

ТАХЫЛ БИЧИНІ

Женә од туттуда даң яери, яанды,
Шө'ләләнди үфүг, алловланды.
Чәкилир, юқсанлы думан учаңды,
Јер үзүндән јаваш-јаваш азалыр.
Күн чыхыб јер үзү ишығланды,
Ағ думан дағлар үстә топыланды.
Топланаркән гаралды, олду булуд,
Құлек эсди, говуулду, долду булуд.
Баргу рәд иләнгөнди бир туған,
Jaғды сираб едени бир баран.
Араланы булуд, чәкилди сәнаб,
Јер үзүн еjlәни jaғыш сираб.
Көрүнүр көj үзүнде гөвси-гүзен,
Чүтчүләрдә, әкінчиләрдә фәрән.
Чох гурғалғы кечириди бинәје,
Халг чыхымыштылар мүсәллајә.

42

1912

Халгын үммиди артды наисил үчүн.
Экәнәккләрдә нәф'и-камил учун.
Чүтчүләр чыхады дәштү саһрајә,
Нагыны еңсанына тәмашәјә.
О саат бә'зиси котан гошуды,
Бә'зиси чүт гошуб жола душуду.
Тахыл, ишта, адам боју галхмыш,
Долу сүнбулларин башы салхымыш.
Саралыр саф тызыл кими замиләр,
Құлек эсдинче мөвч вурад, әйнәр.
Көтүргүб қондиллар һәре бир чин,
Башланыбырда тахыллар ичә бичин,
Нәр тәрәфдә тахыллар ширин бичилер.
Тәрли-тәрли ширин сулар ичилер.
Дәрзеләр бағланыр, таја гүрулур,
Тајалардан бејік гаја гүрулур.
Зәмиләр, тарлалар бүтүн таланыр.
Јукәннир неj арабалар галаныр.
Данышыр хырмана әкін төкүлур.
Зәмиләрдән даңа бичин төкүлур.
Көдәлир, иштә, күн, һава сојуулур,
Пајыз олмуш, сојуг құлек човујур.
Лығылымы һәр тарофда мәңсулат,
Сахланыр анбар ичрә мә'кулат.

Смирнов

ЧАЙ КӘНАРЫ

Jaј мөвсими, һава бүркү, чашт чағы,
Күн гүздәрыбы дәғы, даши, торпагы.
Бир өң башы тәрәнәмәйр багларда,
Јердән кејә алов чыхыр дағларда.
Күнәш дүшүб чаја ахар, шырыллар,
Сујун үзү гымзы кими парыллар.
Гојнапары чобан салыбыр суја;
От устунда өзү кедиб үлгүя,
Чај ичиндә хырда-хырда ушаглар.
Элләрилә туттар хырда балыглар.
Бири атар сүү, сепәләндириәр,
Бири гачар, чајы ләпәләндириәр.
Сыңрајаржан ишылдајар дамчылар,
Сан сачылар миқваридләр, инициләр.
Дағлара сас салар күлүшмәкеләр.
Чајын ичиндә јүйүрүшмәкеләр.
Бир јан, көрүрсән ушаглар ојнашыр,
Миңчәк визылдаширы, нүнү гайнашыр.
Бир јан сүрү, бир јан чај, бир јан дәрә.
Нә жахшыдьыр, баҳ, бу көзәл мәнзәрә.
Jaшиы чомон усту күн аташфашан,
Парылдајыр лачивәрди асисам.

1912

43

И. А. Крылов

САЗАНДАЛАР

Дәчәл мејмун, чолаг ајы, чәп кечи,
Бир улаға ѡлдаш олду һәр үчү.
Дөрд саслиға бир мусиги нағмаси,
Чалмага һәмәнәнк олду чүмләсі.
Ики каманча, ики тар гандылар,
Бир чәмәнин үста мачлис јапдылар.
Отурдулар, тәрәб бәзми гурдулар,
Мизрабы тара нә гәдәр вурдулар,
Сүртүдү каманчаја ајы әлләрин,
Аз галды ки, лап гопара телләрин.
Нејфа ки, чыхмады тарын сәдасы,
Учалмады каманчаны нәвасы.
Мејмун деди: — Бир дајанын, гардашлар!
Бу нөв илә отурмазлар, ѡлдашлар!
Каман чаланлар үз-үзэ отурсун,
Гој тарчылар галхыб аյага дурсун.
Кәлин инди нәгмәни бащдан чалаг,
Дага, даша, сәңраja шуриш салаг.
Башладылар нағмаләрі чалдылар,
Женә сәс чыхмады, нејран галдылар.

Ешшәк бағырды: — Гардашым, тохта, дур,
Мон дүймушам илләттими, бах будур:
Бизим белә отурмамыз гәләтдир,
Чәркә ила дураг, о масләнәтдир.
Табе олду тәмамиси улаға,
Амма жена сәс кетмәди узага.
Иштә жена мұнагициә башланды,
Отурмаг үстә сезләрі узанды.
Бу эснада кечди ордан бир үлбүл,
Јаљвардылар: — Сон ет бизә тәммүл.
Биз бер неча каманча, тар тапмышыг,
Бурда бир ишрәт мәчлисі япмышыг.
Хәнишимиз будур, бир азча заһмет
Чәккіб, бизә отурмагы қол ejrat.
Бүлбүл деди: — Бүнлар илә кар ашмаз,
Бу баш-гулаг каманчаја жараимаз.
Мусиги зөвгү истәјир бу сән'эт,
Бир дә кәрәк елем илә габилийжэт.
Сиздә ки, јохдур бүнләрдан бир асәр,
Бош јерә заһмет чекмәйн мұхтәсәр.

1909

Смирнов
JAJ KECHE SINININ AXSHAMY

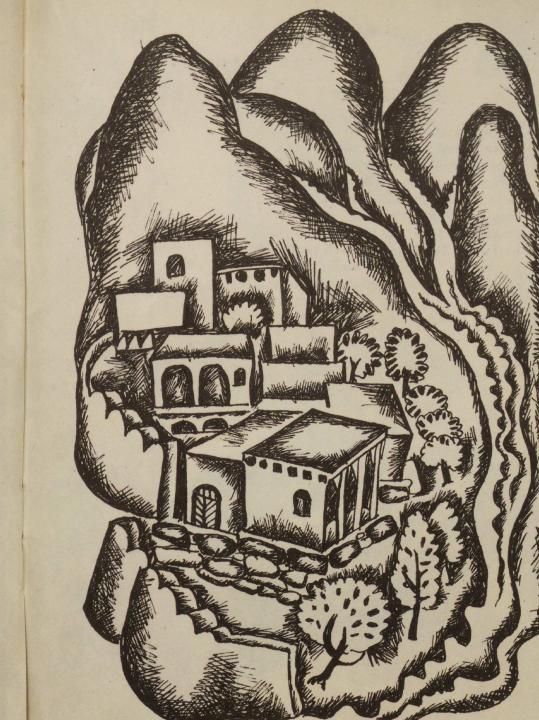
Күнәш батыр, дағын башы саралыр.
Узагда бир галын мешә гаралыр.
Так-так чыхыб улдуз көйдә сајылыр.
Назик бу碌 думан кими јајылыр.
Күләк дәјир ағамда будаглара,
Салыр дадды хышылтада јарнаглара.
Челда тахыл шан-шан одур, телленир,
Дәрә кими ләпәленир, јелланир.
Зәмиләрда сунбулләрә галхыб-енир,
Елә бил ки, мүркуләйир, диксинир.
Конд көрунүр, иштә, бир аз узагда,
Гојуналары чобан отарыр дагда,
Дағ дибиндән бир чај ахыр, шырылдар,
Сујун узу күмүш кими парылдар.
Бахытгыча иеч көрунмәйир ахыры.
Лох агарыр, бир аз тахылдан бәри,
Бејрун јерә вуруб чобан дағ үстә,
Һәрдән дејир бир жаңыглы шикәтсө.

1912

А. С. Пушкин
ГАФГАЗ

Гафгаз алтымдадыр, эн мүдһиш олан зирвәдә мән,
Тутмушам тәк учурум, гарлы дағ үстүнде гәрәр.
Гарагуш уммага галхарса узаг бир тәләдән,
Нә ғәдер юқсан учарса, јенә дөврәмдә учар.
Бурадан мон көрүрәм чешмәләри гајнамада,
Шүбнәли, горхулу учгуулары илк ојнамада.
Бурда мәндән ашагы көйдә бу碌 ојнаглар,
Арасындан булулун дағда су гајнар, чаглар,
Көрүнүр онлары алтында бөйк даз гајалар
Онун алтында зәйіф, чығ, гурумуш кол-кос вар.
Дана ондан ашагы рәник жашыл орманлар,
Орда гушлар етәр, етрафы кәзәр чөржанлар.
Сығыныб дағда жаңылмыш комаја инсанлар,
Дырмашыр сәрт гајалар узра бутун һејванлар.
Јүрүйр дағ ашагы, орда чобан да дәрејә.
Иштә мәғиуиласыр инсан бу көзәл мәнзәрәјә.
Орда ким, дайым Арагва чајы гәлтән-гәлтән,
Чарпараг көлкәли саһилләрә ейлар чөржан.
Дар кечид ишрә фәтиг атлы да пүннан олујор,
Орда шиддәтлә Терек наәри хүрушан олујор.
Ојнаыры, чанкы сләјир даз гајаларна дејүшүр,
Ачымыш далгалары, дашлары чейнәр, етушүр.
Тә'ма көрмүш гафәси-аһан ичинди сан шир,
Чырпыныр гәршири едир саһили күя кәмирир.
Лејк, афсус! На вар тә'ма онуңчүн, на сурур,
Ону мүдһиш гајалар һәр ики жандан сыйхайор.

1912

А. С. Пушкин

ГЫШ

Будур, шимал јели голуб күвүллар,
Сүрүкәзіб бу碌лары выјылдар,
Будур, јено гыш неча ки, вар қалир,
Шахта қалир, соју қалир, гар қалир.
Сәнир гары ағашлара, коллара,
Дәрәләрә, тәпаләрә, јоллара.
Ағ ертуја бүрүндүрүр аләми,
Чулғалайыр, кејиндирир аләми,
Шахта вуур, ширин сүјү дондурур,
Гаргалары гар үстүнә гондурур.
Күләк эсир дағда гары јумурлар,
Јумбаланар, долар чала-чукурлар.
Човгун кечи думдуз едир јер үзүн,
Гар ишыры күндүз едир јер үзүн.
Ишыг дүшэр гар үстүнә парылдар,
Тапдалајан вахтда ону харылдар.

1911

И. А. Крылов

БАЛЫГ, ӨРДӘК ВӘ ХӘРЧӘНК

Бир балыг, өрдәк ила бир хәрчәнк,
Бир заман олду үчү һәмәһонк.
Јуқалуча бир араба чакмак үчүн,
Өз јериндең ону дәбартмәк үчүн,
Гошулыб чакдилар исе на гәдер,
Олду заһматлари ахырда һәдер.
Араба кетмәди эсля габага,
Дејәсэн батмыны или бир батага.
Бас илән өтүрү бүши мушкул или.
Лук дејил, сох да ағыр, јүнкул или.
Өрдәгин мејли көјә учмаг или.
Балыгын гасди суја гачмаг или.
Кәрчи хәрчәнк да күч етмәкди или.
Фикри, нејфа, кери кетмәкди или.
Бурда ким һаглы, мүгәссир кимдир?
Гой ону билсин о ким һакимдир.
Бу гәдәр биз билирик ки, бу чәһәт,
Галмыш орда араба биһәрәкет.

1909

И. А. Крылов

АЙЫ ВӘ ШИР

Элдбир олуб бир айы бир шир илә,
Овладылар довшаны тәдбирилә.
Олмадылар разы ону бөлмәјә,
Чыхда иш ахыр олуб-өлдүрмәјә.
Чејнадилор, дишәндилир, дидилер,
Бир-бирини ал гана гарг етдилир.
Өзләрни тагэтдан салдылар,
Һәр бири бир сәмә дүшүб галдылар.
Тулку узагдан коруб ол һалати,
Билди ки, јох һеч биринин тагати.
Калди котурду ову етди фәрар,
Һәсрәт илә баҳды далынча булар.

1909

И. А. Крылов

ЗЭҮМЭТКЕШ АЙЫ

Көрдү айы кәндли чәкир зәһмәти,
Вар эчаб асула, асан сән'ети.
Әмә әјер, мәнфәэт ила сатар,
Пул газанар, яхши газанча чатар.
Дүшүдү онуң да һәвеси бу ишэ,
Фикр елди, яхшияча танды пешэ.
Кетди мешо ичра одун гырмага.
Шах-будагы башлады сындырымaga.
Һансы бирин басды әја бир тәһэр,
Сынды ағач, зәһмәти олду һәдәр.
Кәзди, доланды мешәни һәр тәрәф.
Хејли ағач сындырыбыг етди тәләф.
Көрдү ки, неч әјмә әјә билмәјир,
Сонра кедиб кәндлиә бөйлә дејир:
— Бир ишим, ај гонишу, душублур сәнә,
Сән танры, гандыр сабебин бир мәнә.
Мән мешәдә хејли ағач гырмышам,
Истәмишам әјмәжә, сындырымашам.
Сојла, бунуң бирчә наездир иллати,
Мән на учун билмәдим ол сән'ети?
Кәндли деди: — Вочын будур, мұхтәсәр,
Сандә о шейдән өзбәден јох эсәр.
Сәбр, биликдир бу ишин никмәти,
Сән бачара билмәссын ол сән'ети.

1909

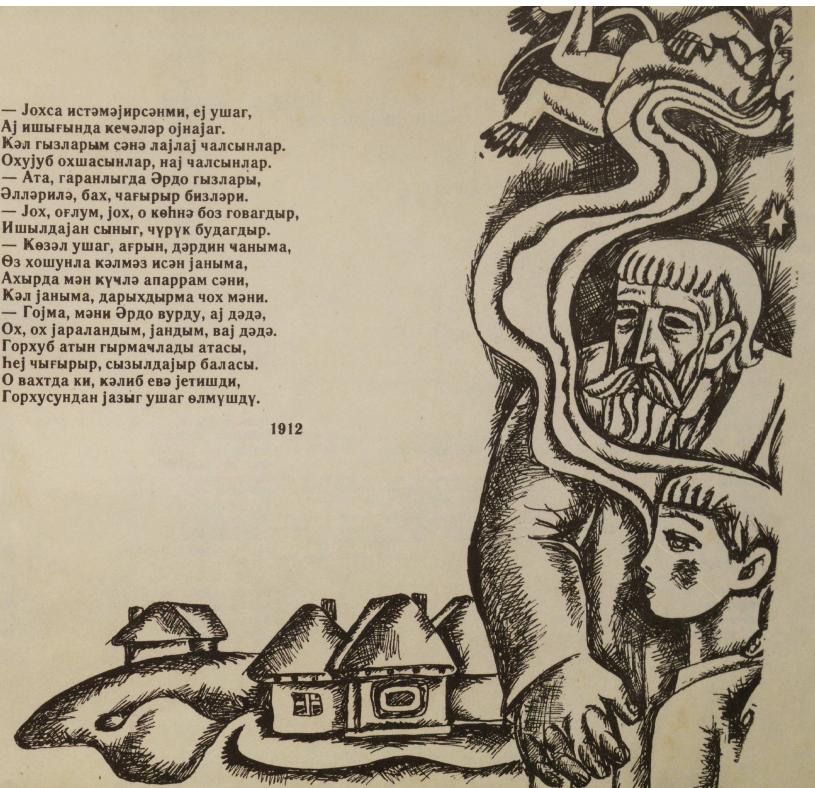
И. В. Кете

ӘРДО МӘЛИК

Кечә вахты, һава күләк, думан, чән,
Мешә ичра атлы бу кимдир кедән?
Бир атадыр, көрпә огулу гучатда,
Горх-горхxa атасыны ушаг да
Гүчгәләмшү, көзүн өртүб киззәдидir.
Гома киши она мәнәббат едир:
— Оғлум, нечин киззәдирсән үзүнү,
Нәден горхуб бәрк жумурсан көзүнү?
— Ата, ата, Сүпүркәсагас қәлир,
Әрдо Мәлик қәлир, одур Аз қәлир.
Одур на, јерла сурунур сагтала,
Бах дәшүнә төкүлүбдүр аг жалы.
— Горхма, оғлум, Эрдо јохдур, жаландыр,
О агаран су үзүндә думандыр.
— Назлы бала, көйчек ушаг қол мәнә.
Яхши, яхши гагта верим мән сәнә.
Кәздирәрәм, кәл сәни бојнумда мән,
Бәсләйәрәм күл кими гојнумда мән.
Вар анамын чохлу гызыл, палтарты,
Гызарыммын элван ојунчаглары,
— Ата, ешитмәйирсөнми ким, наәр
Әрдо Мәлик мәнә јаваш вә'д еләр.
— Оғлум горхма, о јарнагдыр сас едир,
Күләк гуру јарпаглары тәрпәдидir.

— Јохса истәмәйирсөнми, еј ушаг,
Ај ишығында кечәләр ојнајаг.
Кәл гызыларым сәнә лајлај чалсынлар.
Охујуб охшасынлар, нај чалсынлар.
— Ата, гаранылгыда Эрдо гызлары,
Әлләрилә, баҳ чыбыры бизләри.
— Јох, оғлум, јох, о көйнә боз говагдыр,
Ишылдајан сыныг, чүрүк будагдыр.
— Кәзәл ушаг, ағры, дәрдин чанымы,
Өз хошунала қәлмәз исен јанымы,
Ахырда мән күмлә аппаррам сәни,
Қал јанымы, дарындырма чох мани.
— Гојма, мәни Эрдо вурду, ај дәдә,
Ох, ох жарапандым, јандым, вай дәдә.
Горхуб атын тырмачлады атасы,
Нең чығырыр, сизүйләйр баласы.
О вахтда ки, қолиб ева јетишиди,
Горхусундан јазыг ушаг өлмүшду.

1912

КИТАБЫН ИЧИНДЭКИЛӘР

УШАГ ШЕРЛӘР

Ана вә огул	4
Ата вә огул	4
Вәтән	5
Гүшлар	5
Ики ушаг	6
Бир мәктәбдә имтән	6
Гарангуш балалары	7
Бағыт	8
Ана вә бала	8
Илк баһар	10
Мәжтәб шакири	10
Jaј сәфәри	11
Ашыаз вә пишик	12
Огру вә анысы	15
Jaз	16
Чүчәләр	17
Тәйбәл	18
Экничи нәгмәси	18
Күләләрин бәңси	20
Көч	21
тәмсилләр	
Гарышга вә миңчәк	24
Ики дана	25
Сәрчә вә гыргы	26
Аյы вә арылар	27

Күн вә күләк	28
Улаг вә алсан	30
Түлкү вә мејмун	32
Түлкү вә гурд	33
тәрчумоләр	
Жатмиш ушаг	36
Тәбиэтин күләмси	37
Пајыз	37
Фил вә алабаш	38
Гыш	40
Вәтән	41
Тахыл бичини	42
Чай кәнәры	43
Сазандалар	44
Jaј кечәсинин ахшамы	46
Гәфраз	46
Гыш	47
Балыг, ердәк вә хәрчәнк	48
Айы вә шир	48
Зәһмәткеш айы	50
Әрдо Мәлик	50

НИЧИН ЯШЛЫ МӘНТӘБЛИЛӘР ҮЧҮН

АББАС СИХХАТ
КОЧЕВЬЕ
стихи и басни
(На азербайджанском языке)

Редакторлары Ф. Садыг, В. Юсиф. Бадын редактору В. Сарычалинская.
Техники редактору С. Ыббизадэ. Корректорлары В. Іасенов .
Н. Судеиманов.

Жылымлана верилмис 18/VI-1974-чу из. Чапа имзаланмыш 19/XII-1974-чу
из. Кагыз форматы 92X62½. Офсет кагызы. Физики ч.в. 65. Шарты ч.в.
65. Учот нашр. в. 7,1. Сифарыш № 798. Тиражы 25 000. Гијмети 75 гәп.
Азәрбајҹан ССР Назарәр Советинин Дөвләт Ноширијат, Пәнитрафија
ва Китаб Тиҷарәти Нивәри Комитаси. «Көнчилек» ноширијаты, Бакы,
бүсү начыјес күсаси, 4.

26 Бакы комиссары адымла мөтбәз, Бакы, Эли Бајрамов күчеси, 3.

78 тәп.

